

Fővárosi Ítéltábla

8.Pf.20.018/2023/5.

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Takács Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Takács Attila ügyvéd) által képviselt felperes (felperes címe) felperesnek – az alperes Jogi Képviselési Osztálya (alperes címe.) által képviselt alperes (alperes címe.) alperes ellen – közérdekű adat kiadása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2022. december 15. napján kelt 22.P.21.460/2022/9. számú ítélete ellen a felperes 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes 2021. november 26-án e-mail-ben az alpereshez adatigényléssel fordult arra hivatkozással, hogy 2021. május 27. napján az alperes Jogi Főosztálya több bíróságot tájékoztatott (Tájékoztatás) arról, hogy egy közérdekű adatigényléssel kapcsolatos állásfoglalás kidolgozása folyamatban van. Az alperes az állásfoglalást (Állásfoglalás) több bíróságnak is elküldte. Az alábbi adatok kiadását kérte:

1. Hány munkaórát igényelt jelen adatigénylés teljesítése.
2. Az állásfoglalással érintett közérdekű adatigénylést, adatigényléseket mely intézmények küldték meg és milyen dátumon az alperes-nak.
3. Az alperes mely dátumon tájékoztatta a Tájékoztatással/Állásfoglalással érintett adatigénylések benyújtóját, hogy adatait kezeli.
4. Mely intézményeknek küldte meg a Tájékoztatást és milyen dátumokon.
5. Adja ki a Tájékoztatást.
6. Mely intézményeknek küldte meg az Állásfoglalást és milyen dátumokon.

7. Adja ki az Állásfoglalást.
8. Vonatkoznak-e a GDPR előírásai az alperes-ra.
9. Mely jogszabályban rögzített feladata az alperes-nak, hogy a intézményi rendszerrel történő adatigénylések teljesítését akadályozza/korlátozza.
10. Korlátozza-e/akadályozza-e az alperes a hozzá vagy intézményekhez beérkező közérdekű adatigénylések teljesítését.

[2] Az alperes 2021. december 10.-i válaszában az első kérdéshez kapcsolódóan azt a tájékoztatást adta, hogy az adatot nem kezeli, a 2., 4., 5., 6. és 7. kérdések vonatkozásában az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontja, valamint ugyanezen § (5)-(6) bekezdése alapján elvégzett érdekmérlegelés eredményeképpen az adatkiadást megtagadta azzal, hogy a kért adatok jövőbeli döntés megalapozását szolgálják. A 3. kérdésre adott válasza szerint 2021. május 27-én az alperes Jogi Főosztálya nem küldött tájékoztatást a intézményeknek, a 8. kérdéshez kapcsolódóan közölte, hogy a GDPR (20) preambulumbekkezdése szerint „Bár a rendeletet a intézmények és más igazságügyi hatóságok tevékenységeire is alkalmazni kell, az uniós, illetve a tagállami jog a személyes adatok kezelésével összefüggésben a intézmények és más igazságügyi hatóságok által végzett kezelési műveleteket és eljárásokat pontosabban meghatározhatja. Annak érdekében, hogy az igazságszolgáltatási feladataik ellátása során, beleértve a döntéshozatalt is, biztosítva legyen a bírói kar függetlensége, a felügyeleti hatóságok hatásköre nem terjedhet ki a személyes adatok olyan kezelésére, amelyet a intézmények igazságszolgáltatási feladatkörükben eljárva végeznek.”. A 9. kérdésre adott válasza szerint az alperes nem végez ilyen tevékenységet, illetve a kérdés nem közérdekű vagy közérdekből nyilvános adat közlésére, hanem jogértelmezésre irányul. A 10. kérdés tekintetében ugyancsak arra hivatkozott, hogy a kérdés nem közérdekű, vagy közérdekből nyilvános adat közlésére irányul.

[3] A felperes 2022. január 9. napján az Alaptörvény 38. cikk (1) bekezdése, 39. cikk (2) bekezdése, az Infotv. 3. § 5. és 6. pontja, 26. § (1)-(3) bekezdése, 27. § (3) és (3a) bekezdése, 28. § (3) bekezdése, 29. § (1) bekezdése, 31. § (1) és (3) bekezdése, 32. §-a, valamint az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény 5. § (2) bekezdése alapján keresetet terjesztett elő, melyben a e-mail címl e-mail címre az alábbi adatok kiadását kérte, arra hivatkozással, hogy 2021. május 27. napján (vagy ezen dátum környékén) az alperes Jogi Főosztálya több bíróságot tájékoztatott (Tájékoztatás) arról, hogy egy közérdekű adatigényléssel kapcsolatos állásfoglalás kidolgozása folyamatban van. Az alperes az állásfoglalást (Állásfoglalás) több bíróságnak is elküldte:

1. Az Állásfoglalással érintett közérdekű adatigénylést, adatigényléseket mely intézmények küldték meg és milyen dátumokon az alperes-nak.
2. Az alperes mely dátumon tájékoztatta a Tájékoztatással/Állásfoglalással érintett adatigénylések benyújtóját, hogy adatait kezeli.
3. Mely intézményeknek küldte meg az Állásfoglalást és milyen dátumokon.
4. Adja ki a Tájékoztatást.
5. Mely intézményeknek küldte meg a Tájékoztatást és milyen dátumokon.
6. Adja ki az Állásfoglalást.
7. Vonatkoznak-e a GDPR előírásai az alperes-ra.

8. Korlátozza/akadályozza-e az alperes a hozzá vagy intézményekhez beérkező közérdekű adatigénylések teljesítését.

[4] Arra hivatkozott, hogy a kereset szerint a kiadni kért adatok az alperes közfeladatának ellátásával összefüggésben keletkeztek, az alperes kezelésében állnak és tevékenységére vonatkoznak, melyeket a felperes a megjelöltekhez képest nem tud pontosítani.

[5] Az alperes ellenkérelmében elsődlegesen alaki védekezést terjesztett elő és kérte az eljárás megszüntetését a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján, utalva a Pp. 176. § (1) bekezdés c) és i) pontjára, illetve 618. § (1) bekezdésére. Egyrészt arra hivatkozott, hogy a felperes 2022. január 10-én benyújtott keresetlevele elkésett, másodsorban arra, hogy a 22.P.20.485/2022. számon visszautasított keresetlevél után az újabb keresetlevelet a felperes P23 jelű ÁNYK nyomtatványon terjesztette elő, azonban ez az űrlap „egyéb beadvány” benyújtására szolgál, és mivel ez nem felel meg az elektronikus ügyintézés és bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvényben (E-ügyintézési tv.) és végrehajtási rendeleteiben foglaltaknak – mert nem a P02 jelű űrlapon történt meg a keresetlevél ismételt előterjesztése –, a Pp. 618. § (1) bekezdése szerint visszautasításnak lett volna helye. Miután a intézményi ügyvitel szabályairól szóló 14/2002. (VIII. 1.) IM rendelet (Büsz.) az E-ügyintézési tv. végrehajtási rendeletének minősül, a Büsz. 75/C. § (2b) bekezdése volt irányadó a P02 jelű űrlap használatára. Az eljárás megszüntetését megalapozó további körülményként előadta, hogy a felperes kereseti kérelme túlterjeszkedett az adatkiadási kérelmen, ezért a Pp. 176. § (1) bekezdés c) pontja szerint ugyancsak indokolt lett volna az eljárás megszüntetése.

[6] Érdemi védekezése körében egyrészt vitatta, hogy 2021. május 27. napján bármilyen tájékoztatást vagy állásfoglalást küldött volna a intézmények részére. A felperes perfelvételi nyilatkozatát hiányosnak tartotta, álláspontja szerint beazonosíthatatlan volt, hogy mire irányul az adatigénylés. Az 1-6. pontok kapcsán továbbra is hivatkozott az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontjára, valamint (5)-(6) bekezdéseire. A 7. kérdés kapcsán fenntartotta válaszelevelében foglaltakat és utalt arra, hogy a GDPR nem az alperes működését szabályozó jogszabály, függetlenül attól, hogy az adott esetben azt az alperes is alkalmazza. A 8. kérdés vonatkozásában arra hivatkozott, hogy a felperes szubjektív feltételezésén alapul az abban foglalt korlátozás, akadályozás, és az nem minősül közérdekű adatnak sem.

[7] A felperes az alperes alaki védekezésére úgy nyilatkozott, hogy az eljárás megszüntetésének nincs helye, mert határidőben indította a pert. További hivatkozása szerint a Büsz. 1. § (2) bekezdése értelmében annak szabályai a intézményekre vonatkoznak, nem a felperesre, így nincs relevanciája annak, hogy az ismételten benyújtott keresetlevelet a P02 helyett a P23 űrlapon terjesztette elő.

[8] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.

[9] Megalapozatlannak találta az alperes azon elsődleges hivatkozását, hogy a keresetlevél elkészett, mert a nyilvántartás szerinti 2022. január 9-én előterjesztett keresetlevél P01 nyomtatványon került benyújtásra a Pesti Központi Kerületi Bírósághoz, így a Pp. 176. § (1) bekezdésig i) pont alkalmazásának nem volt helye.

[10] A 2022. június 8-án előterjesztett keresetlevéllel kapcsolatban megállapította, hogy a Pp. 618. § (1) bekezdés b) pontja alapján nem volt helye az eljárás megszüntetésének, csupán a visszautasításnak arra tekintettel, hogy a felperes nem a P02, hanem a P23 űrlapot használta, így amennyiben az elsőfokú bíróság a keresetlevelet befogadta, az eljárást megszüntetni már nem lehetett. Tévesnek találta azon hivatkozást, miszerint a szabályszerűtlenség miatt a 2022. január 9-én előterjesztett keresetlevél benyújtásának időpontját figyelmen kívül kellene hagyni, s miután ezen keresetlevél visszautasítását követően az új keresetlevél benyújtására a perindítás hatályainak fenntartása céljából került sor, így a Pp. 618. § (1) bekezdés b) pont alkalmazásának nem volt helye.

[11] Kifejtette továbbá, hogy a pert megelőző adatigénylésen való túlterjeszkedés okán az eljárást nem lehet megszüntetni, mert a pert megelőző adatigénylés és a perbeli – kereseti – kérelem egymásnak való megfeleltetése a per érdemére tartozó kérdés.

[12] Az elsőfokú bíróság érdemben arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Pp. 183. § (6) bekezdése alapján a felhívások ellenére hiányosak a felperes perfelvételi nyilatkozatai. A Pp. 265. § (1) bekezdése alapján a felperes érdeke volt annak bizonyítása, hogy az „Állásfoglalás” és a „Tájékoztatás” léteznek és az alperes kezelésében állnak. Miután a felperes nem tudta pontosítani azon nyilatkozatát, hogy az alperes 2021. május 27. napján, illetve „ezen dátum környékén” több bíróságnak nyújtott tájékoztatást egy közérdekű adatigényléssel kapcsolatos állásfoglalás kidolgozására, ezen felperesi állítással nem bizonyított, de még csak nem is valószínűsített az, hogy a Tájékoztatás és az Állásfoglalás, valamint az ezekkel kapcsolatos egyéb rögzített információ létezik és az alperes kezelésében áll. A felperes ugyan alappal hivatkozott arra, hogy az Infotv. 31. § (2) bekezdése szerint a megtagadás jogszerűségét és annak indokait az adatkezelőnek kell bizonyítania, e szabály azonban csak akkor alkalmazandó, ha az adatkérő bizonyítja az alperesi adatkezelést. Emellett rámutatott az elsőfokú bíróság, hogy a dátummal, illetve az „annak környékén” megjelöléssel körülírt tájékoztatás és állásfoglalás megjelölése nem kellőképpen konkrét és határozott.

[13] A felperes tanúbizonyítást ajánlott fel arra vonatkozóan, milyen tartalmú Tájékoztatás született, s ez mikor történt, azonban az elsőfokú bíróság a bizonyítási indítványnak a Pp. 275. § (1) bekezdése, valamint 276. § (1) és (4) bekezdései alapján nem adott helyt, mert a felperes nem jelölte meg azokat a tényeket, amelyek bizonyítására a tanúk meghallgatása szolgált. Így a 2022. november 24. napján tartott tárgyaláson a felpereshez intézett felhívás ellenére a perfelvételi nyilatkozat hiányos maradt. A további 7. és 8. pontok kapcsán a felperes sem a keresetlevélben, sem válasziratában, sem további perfelvételi nyilatkozataiban nem tért ki arra, miért nem fogadja el az alperes válaszát, miért vitatja jogállításait. Ezért a 4. sorszámu végzésben írtaknak megfelelően az elsőfokú bíróság a Pp.

203. § (2) bekezdése alkalmazásával úgy tekintette, hogy e körben az alperesi tényállításokat és jogállítást a felperes nem vitatja, a kereset megalapozásához nem kíván, illetve nem tud további tényállítást, jogállítást, kérelmet, bizonyítékot vagy bizonyítási indítványt előterjeszteni. Ezért az elsőfokú bíróság akként foglalt állást, hogy a 7. számú kérdésre az alperes választ adott, a 8. kérdés tekintetében pedig a kért adatok nem feleltethetők meg az Infotv. 3. § 5. pontjának.

[14] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést. Elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és az alperes kereset szerinti marasztalását kérte a perköltségekre kiterjedően. Másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte. A másodfokú eljárásban összesen 5 óra ügyvédi munkavégzés miatt a megbízási szerződés alapján összesen 125.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjat számított fel perköltséggént.

[15] A fellebbezés szerint a bizonyítás mellőzésével az elsőfokú bíróság megfosztotta a felperest attól, hogy az adatok létezését és alperesi kezelését bizonyítsa. Tévesen fogadta el az elsőfokú bíróság az alperes azon pusztá állítását, hogy 2021. május 27-én semmilyen állásfoglalást nem küldött ki a intézményeknek. Az állásfoglalás léte és a intézmények tájékoztatása az összes törvényszéki elnök meghallgatásával bizonyítást nyert volna. Hivatkozása szerint az alperes joggal való visszaélésre történt hivatkozása és alaki védekezése alaptalan volt, ezzel a felperesnek indokolatlanul okozott perköltséget, a felperes öt oldalas válasziratából négy oldalban erre kényszerült reagálni, így a válaszirattal felmerült 75.000 forint + áfa költség 4/5 része, azaz 60.000 forint + áfa mindenképpen az alperest terheli.

[16] A felperes további hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság a per tárgyán túlterjeszkedett, mert az anyagi pervezetés nem vezethet arra, hogy a bíróság olyan tény- és jogállítást nyerjen ki a féltől, melyre utalást sem tett, de a pernyertességéhez vezetne, mert ez a per pártatlan elbírálását tenné kétséggé. Állította, hogy perfelvételi nyilatkozatai nem voltak hiányosak, azoknak nem kellett tartalmazniuk a per tárgyán kívül eső tényekre vonatkozó állításokat. Az, hogy egy adott „dátum környékén” egy adott törvényszék kapott-e az alperes-től bármilyen levelet, bizonyítással eldönthető tény lett volna.

[17] Arra is hivatkozott a felperes a fellebbezésében, hogy a teljesítés sem a kereset 7., sem annak 8. pontja kapcsán nem állapítható meg, az alperes válaszlevele konkrét választ nem adott a 7. számú kereseti kérelemben megfogalmazott kérdésre. Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság kettős mércét alkalmazott, mert a felperes terhére róta pontatlanságát, míg az alperestől teljesítésként elfogadta a 8. számú kérdésre adott azon választ, hogy az adat létezése a felperes szubjektív feltételezésén alapul. Ez utóbbi kérdés tárgya nyilvánvalóan közérdekű adat, mert az alperes szakmai tevékenységére, annak eredményességére is kiterjedő értékelésére vonatkozik.

[18] Előadta, hogy a felperes keresetlevelében tényként állította mindazt, hogy a kért adat (i) az alperes kezelésében áll; (ii) nem személyes adat; (iii) az alperes tevékenységére vonatkozik; (iv) az alperes közfeladatának ellátásával összefüggésben keletkezett; (v) az alperes ismeretének részét képezi; (vi) az alperes által rögzített és (vii) az alperes hatáskörére és illetékességére vonatkozik; valamint (viii) a kért adat alperes szervezeti felépítésére és (ix) szakmai tevékenységére, (xi) annak eredményességére is kiterjedő értékelésére; (xii) az alperes által birtokolt adatfajtákra és (xiii) az alperes működését szabályozó jogszabályokra vonatkozó adat. Mindezek ismeretében arra is hivatkozott, hogy a 19/2012. (X. 18) alperes utasítás szerint nem előírás, hogy az alperes akadályozza a intézményekhez benyújtott adatigényléseket, ha az alperes pedig ennek ellenére ezt teszi, az lényeges adat, ismeret azok számára, akiknek fontos a demokrácia.

[19] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte abban az esetben, ha az ítéltábla úgy találná, hogy a Pp. 379. §-ában írt hatályon kívül helyezési ok nem áll fenn. Hiányolta annak a Pp. 371. § (1) bekezdés b) pontja szerinti pontos megjelölését a fellebbezésből, hogy az ítéltábla pontosan miként változtassa meg az elsőfokú ítéletet, továbbá a felperes perköltségigényét is határozatlannak, pontatlannak találta.

[20] Hivatkozása szerint a Pp. 342. § (1) bekezdésében írt túlterjeszkedést nem pusztán a kereseti kérelemhez mérten, hanem a kereset és az ellenkérelem keretei között kell vizsgálni. A felperes a kereset 1-6. pontjai kapcsán nem adta elő a keresetét megalapozó azon tényeket, hogy mire alapítja, hogy az adatok léteznek, így a ténybeli beazonosíthatósághoz szükséges tények hiányosak. Emellett az „ezen dátum környékén” megjelölést továbbra is határozatlannak tartotta, mert az paratallanná és meghatározhatatlanná tette az 1-6. pontbeli kereseti kérelmeket. Így az elsőfokú bíróság nem terjeszkedett túl a per tárgyán, ellenben a felperes a 2021. május 27.-i egzakt időpont peres eljárásban történő kitágításával saját, a pert megelőző adatigénylésén terjeszkedett túl, ami az eljárás hivatalbóli megszüntetését eredményező perakadály. A 7. kereseti kérelmet illetően az alperes továbbra is arra hivatkozott, hogy az Infotv. 3. § (5) bekezdése alapján a közérdekű adat fogalma a közfeladatot ellátó szerv működését szabályozó jogszabályokra szűkül, viszont a GDPR nem az alperes működését szabályozó jogszabály. A 8. kereseti kérelem kapcsán elégtelennek tartotta a fellebbezés azon érvelését, hogy az ott írt adat nyilvánvalóan közérdekű adat, emellett a felperes nem fejtette ki, hogy mit ért a közérdekű adatigénylések teljesítésének korlátozása, illetve akadályozása alatt. A korlátozás, akadályozás esetleges, feltételezett tények, ezért az ezekre vonatkozó adat fogalmilag nem lehet közérdekű adat; az pedig kizárt, hogy ezt az információt az alperes kezelje.

[21] Az alperes továbbra is hivatalból észlelendő és vizsgálandó perakadályokra hivatkozott a Pp. 370. § (2) bekezdése és 379. §-a alapján. Egyrészt a keresetlevelet a Pp. 176. § (1) bekezdés c) pontja szerint vissza kellett volna utasítani, mert az előzetes adatigényléshez képest a keresetben foglalt 1-6. pontok esetében a felperes egy úgynevezett „időbeli kitágítással élt”, mert a „dátum környékén” kifejezést használta. Nincs lehetőség a perben olyan igények előterjesztésére, melyekre a korábbi, az adatkezelőhöz intézett kérelem nem terjedt ki, még akkor sem, ha a peres eljárás során a teljesítésére előírt határidő eredménytelenül telt el. A teljes keresetlevél visszautasítása hiánypótlás elrendelése nélkül

kötelező lett volna, így a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja szerint az eljárást meg kellett volna szüntetni.

[22] Az alperes további hivatkozása szerint a keresetlevelet a Pp. 176. § (1) bekezdés i) pontja alapján is vissza kellett volna utasítani, mert a 2022. január 9-én a Pesti Központi Kerületi Bíróságon előterjesztett és onnan a Fővárosi Törvényszékre áttett keresetlevél a 22.P.20.485/2022/3. számú, 2022. május 21. napján jogerőre emelkedett végzéssel visszautasításra került, azonban 2022. június 7. napján a jogi képviselővel eljár felperes a keresetlevelet a P02 űrlap kötelező használata ellenére a Büsz. 75/C. § (2b) bekezdésébe ütközően, P23 űrlapon nyújtotta be. Erre tekintettel azt a Pp. 608. § (1) bekezdése szerint vissza kellett volna utasítani, figyelemmel az E-ügyintézési törvény 9. § (4) bekezdés c) pontjára is. Az alperes érvelése szerint a keresetlevél ismételt benyújtása nem hiánypótlás, hanem azáltal egy újabb polgári peres eljárás indul a Pp. 169. § (1) bekezdése alapján. Az alperes nem kérhette a Pp. 618. § (1) bekezdése alapján a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja szerinti eljárás megszüntetését, az utóbbi kérelem kifejezetten a Pp. 176. § (1) bekezdés i) pontján, azaz a keresetlevél elkésztésén alapul. Hangsúlyozta, hogy a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint a keresetlevél szabályszerű ismételt előterjesztése vezet a keresetlevél előterjesztésének joghatásai fennmaradásához. A nem megfelelő űrlap használatával a felperes a keresetindításra nyitva álló határidőt elmulasztotta.

[23] A perköltséggel kapcsolatos felperesi érvelésre úgy nyilatkozott az alperes ellenkérelmében, hogy nem okozott felesleges költséget a felperesnek, mert az alperes a Pp. 199. §-ából adódó perbeli joga és egyben kötelezettsége, hogy relevánsnak tartott hivatkozásait előadja. Az, hogy az eljárási jogaival élve védekezést terjeszt elő, mely esetlegesen valamely részben nem megalapozott, nem vezethet a Pp. 86. § (2) bekezdésének alkalmazásához. A Pp. 83. § (2) bekezdése alapján a perköltség arányosított viselésére kizárólag a felek részbeni pernyertessége vezethetett volna.

[24] A másodfokú eljárásban érvényesíteni kívánt ügyvédi munkadíj kapcsán az alperes arra hivatkozott, hogy a felperesi képviselői tevékenység időtartama indokolatlan a fellebbezés stílusa, tartalma, annak iratellenessége és inkoherenciája miatt, így 1 munkaóra szerinti ügyvédi munkadíjra kérte azt mérsékelni.

[25] A felperes elsődleges és másodlagos fellebbezése nem megalapozott.

[26] Miután az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését a felperes a másodlagos fellebbezési kérelmében a bizonyítás mellőzése miatt, az alperes pedig fellebbezési ellenkérelmében a Pp. 379. §-ának írt okból kérte, az ítéltábla az ellenkérelemben írt jogi indokokat vizsgálata elsőként, majd a felperes által hivatkozott hatályon kívül helyezési okot az érdemi döntés felülbírálata során.

[27] A pertörténetre tartozó, de eljárásjogi szempontból releváns tények körében az ítéltábla rögzíti, hogy a felperes az adatigénylés 2021. december 10. napján történt elutasításától számított, az Infotv. 31. § (3) bekezdése szerinti 30 napos határidőben indított pert, keresetlevelét a Pesti Központi Kerületi Bírósághoz nyújtotta be a helyes, P01-22-01 űrlapot használva 2022. január 9. napján. A keresetlevelet a Pesti Központi Kerületi Bíróság 1.P.85.086/2022/2. számú, 2022. február 8. napján jogerős végzésével a Fővárosi Törvényszékhez tette át hatáskörének hiánya miatt, így a Pp. 175. § (1) bekezdése alapján – függetlenül attól, hogy a törvényszékre benyújtandó iratok esetében a P02 űrlapot kell használni – úgy kell tekinteni, mintha a keresetlevelet a Fővárosi Törvényszéknél terjesztették volna elő. A törvényszék 22.P.20.485/2022/2. számú végzésével hiánypótlást írt elő, azonban annak teljesítését a felperes elmulasztotta, így 3. sorszámú, 2022. május 21. napján jogerőre emelkedett végzésével a keresetlevelet visszautasította.

[28] A Pp. 178. § (1) bekezdése szerint a keresetlevél előterjesztésének joghatásai fennmaradnak, ha a felperes azt ismét benyújtja, és az alábbi három konjunktív feltétel mindegyike teljesül: (i) a felperes hivatkozik az ügy előzményére (tipikusan ügyszámmal), (ii) a jogerőre emelkedéstől 30 napon belül történik az ismételt benyújtás (helyes értelmezés szerint a jogerő felperessel történő közlésétől), továbbá (iii) a keresetlevél ismételt benyújtása szabályszerű. E helyütt a (iii) pont kapcsán az ítéltábla úgy foglal állást, hogy a Pp. 176. § (1) bekezdésében írt, hiánypótlás nélküli visszautasítást megalapozó hiányok, valamint a Pp. 618. § (1) bekezdése szerinti, ugyancsak hiánypótlás kötelező mellőzésével történő visszautasítást megalapozó feltételek [a) és b) pont] esetében olyan keresetlevélről van szó, melynek benyújtása a szabályszerűség feltételét nem teljesíti.

[29] A felperes fellebbezési ellenkérelmében a Pp. 240. § (1) bekezdés szerinti megszüntetést megalapozó körülményként a Pp. 176. § (1) bekezdés c) és i) pontjaira hivatkozott. Ezek közül az előbbi nem áll fenn, mert a peres eljárást tényszerűen megelőzte a felperes adatigénylése, az pedig, hogy az adatigénylésnek mennyiben feleltethető meg a kereset, a per érdemére tartozó kérdés ahogy ezt helytállóan rögzítette az elsőfokú bíróság is ítéletében. Így az alaki védekezést megalapozó, Pp. 176. § (1) bekezdés i) pontjára történő hivatkozás vizsgálata dönti el, hogy az eljárást meg kell-e szüntetni (Pp. 379. §). Ezen kérdésben történő állásfoglalástól függ az a további döntés, hogy fennáll-e a bizonyítás mellőzése miatti hatályon kívül helyezési ok (Pp. 381. §), ennek hiányában pedig az ítéltáblának az érdemi kérdések vizsgálatába bocsátkozva a Pp. 383. § (2) bekezdése szerinti ítéletet kell hoznia.

[30] A Pp. 379. §-ának utolsó mondata szerint, ha az eljárás megszüntetésének alapjául szolgáló hiány pótolható vagy az eljárás jóváhagyásával orvosolható, a felet erre az eljárás megszüntetése előtt – megfelelő határidő tűzésével – fel kell hívni. Jelen esetben a téves űrlap használata nem tekinthető szó szerint valamely hiánynak, a felperes eljárásának jóváhagyása pedig kizárt, azonban a Pp. 115. § (1) bekezdése a hiány tágabb fogalmát használja. A Pp. 115. § (1) bekezdése szerint ha a beadvány nem felel meg a Pp. rendelkezéseinek, vagy más okból kiegészítésre vagy kijavításra szorul, a bíróság - e törvény eltérő rendelkezése hiányában rövid határidő tűzésével, a hiányok megjelölése mellett – indokolt esetben a beadvány visszaadásával – hiánypótlásra hívja fel a felet. A bíróság ezzel egyidejűleg figyelmezteti a felet, hogy ha a hiányokat nem pótolja vagy a beadványt újból hiányosan adja

be, a bíróság azt vissza fogja utasítani, vagy hiányos tartalma szerint fogja elintézni. A helyes értelmezés szerint tehát hiánynak tekintendő, így pótolható a beadvány azon „hibája”, ha (i) a beadvány nem felel meg a Pp. rendelkezéseinek, vagy (ii) más okból kiegészítésre vagy (iii) kijavításra szorul.

[31] A felperes 2022. június 7. napján, a Pp. 178. § (1) bekezdésében írt határidőt betartva a Fővárosi Törvényszékhez P23-22-02 nyomtatványon nyújtotta be keresetlevelét, az elsőfokú ítéletben megállapított tartalommal. Az előzményre történt hivatkozás mellett a keresetlevél benyújtása nem volt szabályszerű, mert az alperes helytálló jogszabályi hivatkozásai szerint tévesen megválasztott űrlap használatának jogkövetkezménye a Pp. 618. § (1) bekezdés b) pontja szerint a visszautasítás, így az utóbb benyújtott keresetlevél nem tartotta fenn a 2022. január 9-i keresetlevél benyújtásának joghatásait. Abban az esetben tehát, ha nem perindítási határidőhöz kötött jogérvényesítésről lenne szó, nem lett volna akadálya annak, hogy az elsőfokú bíróság ennek ellenére a per érdemében folytassa a tárgyalást, annak rögzítésével, hogy a keresetlevél benyújtásának napja 2022. június 7. A téves űrlap használata miatt a kereset közlésével, majd a per tárgyalásával nem orvosolható az utóbbi keresetlevél benyújtásának szabályszerűtlen volta, azonban az elsőfokú bíróság nem alkalmazta a szabályszerűtlenség egyetlen lehetséges jogkövetkezményét: a Pp. 618. § (1) bekezdése szerinti visszautasítást. Az eljárást utóbb megszüntetni már nem lehetett, mert a Pp. 618. § (1) bekezdése önmagában nem teszi lehetővé az eljárás megszüntetését, csak a keresetlevél visszautasítása kötelező; emellett a Pp. 240. § (1) bekezdése sem teszi lehetővé az eljárás megszüntetését azon az alapon, hogy a felperes elektronikus eljárása nem volt szabályszerű. Mivel nincs szó az eljárás megszüntetését megalapozó hiányról, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése a Pp. 379. §-a szerint kizárt.

[32] Az ítéltábla a Pp. 380. §-ában írt hatályon kívül helyezési okok hiányában ugyancsak mellőzte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését.

[33] Végül, a Pp. 381. §-a alapján azt vizsgálta, hogy a fentiek szerint észlelt eljárási hiba alapot adhat-e az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére. Az ítéltábla válasza a kérdésre nemleges, mert az eljárási hiba az ügy érdemi eldöntésére nem hatott ki, a kereset elutasítása az alább ismertetésre kerülő indokok alapján szükségszerű volt.

[34] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése szerint, tanácsülésen bírálta el 2023. március 7. napján. A felperes ugyanezen a napon elektronikus úton juttatta el beadványát az ítéltáblához, mely 18 óra 25 perc 49 másodperckor érkezett. Ebben a felperes előadta és bizonyította, hogy a Szegedi Járásbíróság előtt 27.P.20.063/2022. számon folyamatban lévő perben a jelen alperes Jogi Képviseleti Osztálya által képviselt Pécsi Törvényszék alperes 2023. március 6. napján kelt beadványában úgy nyilatkozott, hogy az alperes 2021. május 27. napján kelt levele és a 2021. június 2. napján kelt állásfoglalása az alperes birtokában van, s védekezése nem terjedt ki arra, hogy a kért adatok nem léteznek vagy nincsenek nála.

[35] A beadvány a hivatali időt követően érkezett, ezért a Fővárosi Ítéltábla nem vehette figyelembe. Azonban azt feltételezve, hogy a felperes által állított dokumentumok léteznek, az alperes azokat kezeli és meg is küldte egyes intézmények részére, az ítéltábla álláspontja az alábbi.

[36] Az 1. pontban körülírt „állásfoglalással érintett közérdekű adatigénylések” létezése kizárt, mert az alperes egyes konkrét ügyek elbírálására vonatkozó szakmai iránymutatást bizonyosan nem ad, az a Bszi. VI. Fejezetében foglalt, igazgatási feladat- és hatáskörökön kívül esik, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján pedig a bírói függetlenség sérthetetlen.

[37] Emellett az is bizonyítatlan, hogy vannak, illetve voltak-e olyan, akár egyes intézményekhez, akár az alperes-hoz, akár más adatkezelőkhöz címzett közérdekű adatigénylések, melyeket a kereset 1. pontjában írtak szerinti intézmények továbbítottak az alperes részére.

[38] Mindhárom esetet vizsgálva, amennyiben egy bíróság, mint adatkezelő a kérelem címzettje, a kérelemnek az Infotv. 29. § (1) bekezdése szerint maga tesz eleget, az alperes legfeljebb a Bszi. 86. § (3) bekezdés b) pontja alapján a bíróság előtti képviselet ellátása végett lép fel. Az alperes azonban az egyes intézmények egyes ügyekbeni perképviselete ellátásával kapcsolatos adatokat nem köteles közölni, azok az Infotv. 3. § 5. pontjában írt adatokon kívül esnek.

[39] Az alperes-hoz, mint adatkezelőhöz címzett kérelmek esetén az 1. pontban írt adatok ugyancsak nem közérdekű adatok, mert az alperes legfeljebb a vele, mint adatkezelővel szemben indított perekben, alperesként kerül kapcsolatba a intézményekkel, ez esetben a bíróság – mint peres félnek – az alperes-nak iratokat kézbesít. A bíróság által a peres fél részére továbbított bármely adat ugyancsak nem közérdekű adat.

[40] Végül, miután más adatkezelő szervekre vonatkozóan a intézmények csak a keresetlevelek benyújtásától kezdődően kezelnek (szükségképpen a perre tartozó) adatokat, s a intézményeknek nincs olyan kötelezettségük, hogy bármely per adatait az alperes felé továbbítsák, bizonyosan nem léteznek olyan, az 1. pontban körülírt közérdekű adatok sem, melyek az alperes-n és intézményeken kívül más adatkezelőkkel szembeni eljárásokban keletkeztek.

[41] A kereset 2. pontja pusztá felperesi feltételezésen alapul. Még ha létezik is az adott állásfoglalás és tájékoztatás, a fenti indokolás miatt kizárt, hogy léteznének „tájékoztatással, illetve állásfoglalással érintett” adatigénylések, semmi nem támasztja alá, hogy az alperes bármely adatigénylőt tájékoztatott volna arról, hogy kezeli az adatait. Az érintettek az adatkezelőhöz kérelmet intézve gyakorolhatják az Infotv. 14. §-ában írt jogait, ilyen

kérelmek esetén az adatkezelőnek csak az adott személy irányában áll fenn tájékoztatási kötelezettsége, más személyek felé ilyen tájékoztatási kötelezettsége sem az alperes-nak, sem intézményeknek, sem más adatkezelőknek nincs arra kiterjedően sem, hogy ezen tájékoztatási kötelezettségüknek mikor, milyen tartalommal tettek eleget. Miután az alperes csak félként, valamint alperesi pozícióban lévő intézmények jogi képviselőjeként szerez tudomást közérdekű adatigénylők adatairól, s ezen adatok személyes adatok, az sem közérdekű, sem pedig közérdekből nyilvános adat, hogy ezen személyeket mikor tájékoztatta arról, hogy adataikat kezeli.

[42] Az állásfoglalás és az annak kidolgozásáról adott tájékoztatás tartalmazhat mind az alpereshez, mind a intézményekhez, mint adatkezelőkhöz intézett adatigénylések elintézésére vonatkozó, mind pedig általánosságban a közérdekű adatok nyilvánosságával kapcsolatos olyan szakmai álláspontot, amely szükségképpen az Infotv. 27. § (5) és (6) bekezdése szerinti, folyamatos alperesi – adatkezelői – döntések megalapozását szolgálhatják, továbbá – a bírói függetlenség sérthetlensége mellett – általános tájékoztatásul szolgálhatnak a tárgybeli perekben ítélező intézmények számára. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megalapozottan utasította el a 3-6. pontokbeli kereseti kérelmeket is, ugyanis mind adatigénylések címzettjeként, mind az adott perekben eljáró intézmények igazgatásáért felelős szervként, mind intézmények jogi képviseletét ellátó szervként kiemelt érdek fűződik mind az alperes, mind az igazgatási feladataival érintett intézmények befolyásmentes működéséhez, s azt sértené mind a kérdéses okiratok tartalmának, mind az azok címzettjeinek és kézbesítési időpontjának nyilvánossága.

[43] A kereset 7. pontjában foglalt kérdésre az alperes a pert megelőzően egyértelmű választ adott („bár a rendeletet a intézmények és más igazságügyi hatóságok tevékenységeire is alkalmazni kell”), ezért szükségszerű volt a kereset e részbeni elutasítása. A 8. pont tárgyát képező kérdés szubjektív, a válasz kívül esik a közérdekű adatok körén, ezért a fellebbezés vonatkozó érveivel szemben az ítéltábla a kereset ebbéli elutasításával is egyetértett.

[44] Az alperes által a felperesnek okozott perköltséggel kapcsolatban az ítéltábla álláspontja, hogy utólag még esetlegesen megalapozatlannak bizonyuló alperesi tényelőadás, illetve jogi érvelés esetén sincs alapja a perköltség a Pp. 86. § (2) bekezdésén alapuló megosztásának.

[45] Az elsőfokú bíróság a per tárgyán nem terjeszkedett túl, a Pp. 2. § (2) bekezdésének, 341. § (1) és 342. § (1) bekezdésének megfelelő ítéletet hozott. Nem mutatkozik hiányosság az anyagi pervezetésben sem, az elsőfokú bíróság a 8. sorszámú jegyzőkönyv második oldalán rögzítette, hogy a felperesnek kellett bizonyítania, hogy a kiadni kért adatok, mint rögzített információk léteznek és azok az alperes kezelésében állnak. A felperes válaszából kitűnik, hogy a tájékoztatás megtörténtét, annak időpontját és tartalmát kívánta a tanúkkal bizonyítani, tehát – az elsőfokú ítéletben írtakkal szemben – megjelölte a bizonyítani kívánt tényeket. Az ítéltábla álláspontja, hogy a tájékoztatás tartalmának bizonyítása szükségtelen, mert maga a tájékoztatás volt az egyik, kereset tárgyát képező és kiadandó adat. A felperesnek az adat tartalmát bizonyítani nem kell, hiszen épp annak kiadása

iránt érvényesített igényt; amennyiben annak birtokában van, a kereset oka fogyottá válik. A tájékoztatással kapcsolatos további adatok tárgyában az elsőfokú bíróság a bizonyítást ugyancsak helyesen mellőzte a fentiekben írt indokolás alapján.

[46] A fenti, érdemi kérdésekben történt állásfoglalás mellett nincs jelentősége, így az ítéltábla csupán megjegyzi, hogy a felperes által a keresethez fűzött körülírással a keresettel megjelölt adatkör szélesebb, mint a pert megelőző adatigénylés tárgya, így a kereset érdemi elbírálásának nincs akadálya, a korábbi adatigényléshez fűzött kiegészítés tekintetében pedig szükségszerű a kereset elutasítása. Nem állapítható meg tehát a felperes által sérelmezett „kettős mérce” alkalmazása, mert az alperes részbeni teljesítésnek tekinthető válasza az idézetek szerint egyértelmű volt, s a felperes keresete érdemi elbírálásának sem volt akadálya.

[47] Az ítéltábla hozzáfűzi a fentiekhez, hogy az alperes utasítások, alperesE elnöki határozatok, alperes elnöki ajánlások, elnöki közlemények és alperes tájékoztatók nyilvánosak. Az adott időszakban ezek egyikének sem volt tárgya a közérdekű adatok kiadása, kizárólag a 11/2021. (XII. 16.) alperes utasítás rendelkezett egyes adatkezelési szabályokat érintve a intézmények egységes iratkezelési szabályzatáról szóló 17/2014. (XII. 23.) alperes utasítás módosításáról.

[48] A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 376. § (1) bekezdése és 383. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül hozott ítéletével, részben eltérő indokolás mellett helybenhagyta.

[49] A másodfokú eljárásban pernyertes alperes perköltségigényt nem terjesztett elő, így annak viseléséről rendelkezni nem kellett.

[50] Az eljárás az Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontja szerint tárgyi illetékmentes.
Budapest, 2023. március 7.

Dr. Mózsik Tímea s.k.
a tanács elnöke

Dr. Karaszi Margarita s.k.
előadó bíró

Dr. Bors Csaba s.k.
bíró